

November 1993 Nieuwsbrief Bodem Jaargang 1 nummer 7

Mijn column nummer 6

Keerpunten in de bodemsanering

Op 23 november heeft de heer Welschen het eindrapport van de Werkgroep Bodemsanering aangeboden aan minister Alders. Er wordt al gesproken van een keerpunt (ten goede) in de bodemsanering. Niet zo lang geleden spraken de verschillende overheden over bodemsanering vooral tot elkaar en minder met elkaar. Een onpraktische omstandigheid. Strategische, tactische en operationele aspecten van de bodemsanering moeten immers op elkaar aansluiten.

Daarbij zijn alle overheden en heel wat andere 'actoren' nodig. De Werkgroep Bodemsanering is erin geslaagd de strategische uitgangspunten van het beleid te vertalen naar de alledaagse werkelijkheid. De Werkgroep doet de suggesties voor gebruikers die kunnen gaan betalen als er geen vervuiler te vinden is. De Werkgroep deed al eerdere aanbevelingen om onhandige wetsartikelen te veranderen en om verschillende wetten beter op elkaar af te stemmen. Tenslotte komt de Werkgroep met een aantal waardevolle suggesties om de bodemsanering praktischer aan te pakken. Het motto luidt: 'doe meer met minder geld'. De Werkgroep komt in dat kader ook met de aanbeveling vooral geld te blijven steken in wetenschappelijk onderzoek ten dienste van de bodembescherming en de bodemsanering. Dat onderzoek verdient zich ruimschoots terug.

Met die aanbeveling kan minister Alders onmiddellijk aan de slag. De eerste fase van het Speerpuntprogramma Bodemonderzoek is namelijk afgerond. Alvorens een vervolg te starten werd deze fase maatschappelijk en wetenschappelijk geëvalueerd. Beide evaluaties vallen bijzonder positief uit. Geheel in strijd daarmee dreigt het Speerpuntprogramma in de tweede fase op het onfatsoenlijke af te worden uitgekleeft. Devaluatie dus en een keerpunt te kwade. In het tijdschrift Bodem (jaargang 1993, nummer 4) neemt prof. G.H. Bolt deze 'striptease' krachtig onder vuur. De betrokken ministeries prefereren blijkbaar een 'black-box' benadering van de bodem, met de milieuhygiënische en financiële consequenties van dien.

Het zou de verantwoordelijke ministeries sieren als ze terugkomen op het idee van een uitgekleeft onderzoeksprogramma. Het is zaak dat de Tweede Kamer hier eens goed bij stilstaat. Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald.